

מילחמת עי"ן בעי"ן

(המשך מעמוד 9)
 הכתבה הכניסה למערכה את מתי גולן, העורך האחראי של הארץ. הוא שיגר מיכתב למרדור המיכתבים למעריכת של דבר.
 המיכתב לא פורסם ביומון ההסתדרות אלא בהארץ, כיום השישי האחרון, בצורה יוצאת דופן. בין השאר כתב גולן: "דנקנר פוטר מעבודתו בעיתון הארץ ביום 15.4.84. מאז נוהג דנקנר להשמיץ את הארץ בכתבות חסרות-שחר, המתפרסמות בדבר. אין לנו כוונה להגיב על כתביו, מכל הטעמים שבגללם פיטרנו אותו מהארץ."
 אוהר זמורה, האישי מס' 2 במערכת דבר, סירב לפרסם את המיכתב בטענה שדנקנר טוען שהוא לא פוטר, אלא התפטר.
 מהי האמת?
 לפני שנה וחצי, כשהיה דנקנר ע"דיון עובר הארץ, פורסמו בדברים כשדמו, כמוסף חותם של עליהם.

אמו האיטלקיה של גי פולופ (משמאל), בחברת שרית דמיר, חווה לוי ואילנה שושן) באה לארץ ולקחה אותו חזרה לאיטליה. זה הסוף.

ה שבוע, בסדר כמעט מוחלט, כי שבידו כרטיסיטיסה לכיוון אהר, עזב את הארץ מי שנחשב מלך עולם האופנה הישראלי.

נרמה שהגורל המר מסרב להרפות ממישפחת המיליונרים, שפעם חלמה לבנות בישראל תעשיית אופנת-עוד מצליחה, ועתה עסקים בניה באיסוף של שיכרי חלומם הגדול.
 האופנאי גי פולופ נולד כשכפית-כסף בפיו, בארמון השייך לאביו, שימחה פולופ. לשימחה היה מיפעל-אופנה שהיה בניהולו את המתחריים. למיפעל קראו בגד-עור.
 שימחה הצליח במקום בו נכשלו מתחרייו. הוא הוציא מתחת ידיו כיגרי-עור, בצבעים שעך אז איש לא העלה בדעתו שאפשר לצבוע בהם עור טיכי-עי. בגד-עור הפך לשנס-נרדף להצלחה, והיה למיפעל ידוע בעולם כולו. ההזמנות זרמו כמים, וגם הדולארים. לפני כ"ח שנים החלו עיסקי בגד-עור להתמוטט. האב שימחה עזב את הארץ, מפורסם של הנושים שהירפקו על דלתו. גי בא לישראל לנסות ולשקם את המיפעל, לגי היה חוש לעסקים, והיה לו עוד דבר יקר-ערך — הוא אהב לחיות, וידע לפנק את עצמו ואת חבריו. הוא נשבע אז כי יחזיר את כל התחייבויותיו של האב, שנאלץ להישאר באיטליה, כגלל חובותיו הגדולים למסיההכנסה.

אגדה ושיברה

לא עבר זמן רב וגי, הנסיך של עולם-האופנה הישראלי, מצא לו נסיכה כלכבו. לפני חמש שנים וחצי הוא פגש את חווה לוי, דוגמנית-צמרת יפהפיה, בתו של פועל מחיפה, מי שהיתה סגנית מסיבתל ונחשבה אחת

העורך שידר מיכתב פיטורין במונית. הכתב הביע חרטה ושוב חזר בו: אינני מוכן לרקוד לחילים!

עורך הארץ, גרשום שוקן, קרא את הדברים ומיהר לשלוח במונית את מיכתב-הפיטורין לדנקנר. הוא כתב, בין השאר, שהראיון מלא שקרים, ובראיון זה הוציא דנקנר את עצמו ממערכת הארץ, ולכן הוא מפסיק את עבודתו בהארץ החל מעת קבלת המיכתב.

על כך אין חילוקי-דיעות בין הצדדים הנוגעים בדבר. על המשך יש גרסאות שונות.
 עמרת הארץ כיום היא זו: דנקנר פנה ליועץ, שבראשו עומד יפת. הוועד נפגש עם שוקן וגולן, דנקנר הביע חרטה, אך שוקן התעקש שהוועד יכול להכריח אותו לשלם שכר לדנקנר, אך הוא לא יכתוב אף מילה בהארץ לעולם.

כדי להקל על מציאת עבודה אחרת, סוכם שדנקנר יגיש מיכתב-התפטרות וגולן יקח בחזרה את מיכתב-הפיטורין. דנקנר, על-פי גרסה זו, חשש שיודלף שהוא פוטר, ואז סוכם בעל-פה שאם דנקנר לא ישמיץ את הארץ, עניין המיכתב של שוקן לא יודלף.
 דנקנר עבר לדבר, ואחת מכתבותיו הראשונות היתה התקפה רצחנית על הרה בושם, שאיתה היו לו יחסים מצויינים כאשר עבר בהארץ. עתה הוא שוב כותב נגד הארץ ושם טוענים שלמעשה הוא הפר את ההסכם הג'נ'טלמני.

דנקנר צחק כששמע מהעולם הזה על ההסכם הג'נטלמני. וזו גרסתו: "הסיכום היה ששוקן לוקח בחזרה את מיכתב-הפיטורין, והודעתי שמכיוון שהתבקשתי בעבר ארבע פעמים על-ידי שוקן וגולן שלא להתפטר ולחזור, כי, לפיכך אינני מוכן לרקוד על-ידי חילים וללכת מתי שהם רוצים. אמרתי שאני רוצה ללכת אחרי הבחירות, בתחילת חודש אוגוסט 1984.
 "שוקן וגולן התחייבו שעד עזיבתי הם ינהגו בתום-לב בחומר שאני מגיש. אחר-כך הם לא נהגו בתום-לב בחומר, לא פירסמו אותו או שפירסמו אותו בצורה מקוצצת. אז החלטתי לעזוב, והגשתי את המיכתב בראשית חודש יוני והתחלתי לעבוד בדבר בחודש יולי.
 (המשך בעמוד 38)

המשפחה

התמונה האחרונה של גי, אלכסנדרה וחווה כפיות מכסף ומוסד לגמילה

הנשים היפות והאלגנטיות כארץ. הרכילות סיפרה כי לפני שגי תהאבה בחווה, היא היתה קרובה מאוד לאב, שימחה. חווה וגי התחתנו וגרו בוילה מפוארת בקיסריה, שהיתה רשומה על שמה של האם, מירנדה. החווילה הפכה עד מהרה למקום-היבילויים הלוהט ביותר, החביב על בני החברה הגבוהה בישראל. כשחווה וגי היו מזומנים את אורחיהם המשתאים לארוחת-צהריים על שפת בריכת-השחיה המפוארת, ידע כל אחד שהמוזן המעורן יוגש בידי צוות משרתים פיליפיניים יעילים, בצלחות פורצלן יקרות. הסכינים והמזלגות היו תמיד עשויים כסף. על ידידיהם, הישראלים הפרובינציאליים, עשתה תפאורה זאת רושם הקרוב

להלם. כבוהמה דיברו תמיד בקינאה על מאות אלפי הדולארים שגי פולופ מרוויח בבגד-עור.
 לגי וחווה נולדה תינוקת והם קראו לה אלכסנדרה. הסבא שימחה לא היה עם בנו בחתונתו, וגם לא בעת הלידה. הוא נאלץ להישאר באיטליה. ההורים המאושרים ערכו בוילה שלהם מסיבה מפוארת מסביב לפריכה, כשבמרכזה תצוגת-אופנה. כסוף התצר גה עלו חווה וגי על המסלול, שהותקן מעל הכריכה, כשהם נושאים בידיהם את אלכסנדרה הפעוטה, לבושה ביגדי-מלמה.
 גי היה אז המאושר באדם. הוא חזר ואמר זאת אל המיקרופון שוב ושוב. אז, כשהיה כשיא הצלחתו, היו רבים כל-כך